

PAKES
ONDA

es castellet

es castellet

Editat pel

COL·LECTIU CULTURAL SITJA

Depòsit legal: PM 779 - 1982

CORRESPONDÈNCIA:

Aparat de Correus número 13

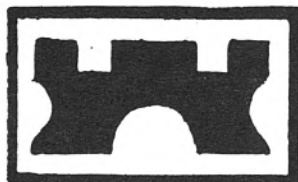
07110 BUNYOLA (MALLORCA)

CONSELL DE REDACCIÓ

Jaume Mateu Martí
Bàrbara Suau Font
Joan Mateu Gelabert
Jaume Cabot Mateu
Miquel Clar Oliver
Mª Antònia Mateu
Jaume Mateu Batle

COL·LABORADORS

Jaume Corbera.
Ferran Mora.
Baltasar Coll

ELS ARTICLES FIRMATS EN AQUESTA
REVISTA SOLS EXPRESSEN L'OPINIÓ
DELS SEUS AUTORS.

SUMARI

editorial	pàg.	3
noticiari	pàg.	4
sa bústia	pàg.	5
cartes del lector	pàg.	6
col.laboracions	pàg.	6-7
20 aniversari	pàg.	8-9
barbarismes	pàg.	9
un candidat a la batlia	pàg.	10-11
les nostres entitats cultirals	pàg.	12-13
equipaments socials....	pàg.	13-14
l' església de Bunyola	pàg.	15
lletra menuda.....	pàg.	16
refranyer.....	pàg.	16
Tima Tema	pàg.	17
calaix de sastre.....	pàg.	18
sobre l'asfalt dels carrers	pàg.	19-20
porques paraules	pàg.	20
Son Serra	pàg.	20
conte taoista.....	pàg.	21
horoscop eter	pàg.	22
lleure	pàg.	23
antigor en imatges	pàg.	24

EDITORIAL

FRESSES, ESPECULACIONS I NASSOS.

Aquests dies tothom posa les mans al calaix dels embulls i comença a treure'n roba i vestits vells per tal d'ajudar a amagar les vergonyes a qualcú o les seves pròpies; es compra pintura de maquillatge, roba per a fer un vestit..., fins que un cop ben enllestit arriba l'hora de sortir al carrer, i a partir d'aquest moment ens sentim qualcú, qualcú molt diferent de sempre, ens tornam més agosarats, més desvergonyits, sobretot si duim la cara tapada. Es l'única festa que ens permet deslliurar-nos un poc dels nostres remiraments per esclafir a riure'ns de nosaltres mateixos i de tots i cada un de vosaltres.

Especulacions perquè el poble bunyolí es torna despertar de la seva letargia política i es senten rumors de si aquest canvia de partit per, passant a aquest poder tenir recolzament polític, aquests també serquen perquè no saben qui posar al cap de la llista, però aquest diu que està bé aquí on és i que no es mou...

Ah! per si fos poc, ara ens volen posar un repetidor de televisió, cosa amb la que tots estam d'acord, però amb l'agravi que ens el volen fotre damunt el nas dels bunyolins, sí, sí ho heu entès bé ?!. Volem dir damunt Es Castellet, és clar, la revista no, la muntanya que ens agombola. El tècnic diu que és el millor lloc per a que ho poguem veure tots (potser també sigui el més barat). No fotiguem, es cert que a tots ens agrada que per Nadal hi posin els llums de l'estrella, però ningú demana que ens hi posin un llumet vermell "in eternam". Es Castellet per a Bunyola és tot un símbol i com a tal hem d'intentar conservar-lo intacte, sense que ningú, ni el progrés, ens el desvirtui, ni amputi, ni atrofiï. Procurem entre tots trobar un lloc millor per a la instal·lació del repetidor.

noticiari

M E S D E D E S E M B R E

DIA 28

Dia dels Sants Innocents. No arribà a aquesta redacció cap innocentada, digne de mencionar, més bé una porcada: sa de tirar ous a l'autocar. També aquest dia aparagués un banc de Sa Plaça al Mercat. El cert és que no hi quedava gens malament, per ventura seria una bona idea, posar-ne dos, un per banda

DIA 23-24

Tenguérem un Nadal ben fresc, així com cal: foc a sa xemeneia, xocolate calent i neu a les muntanyes. Aixímateix els lladres aprofitaren per a fer el "seu" Nadal, intentaren entrar a Can Nadal i a un pis del Carrer Vinyetes.

M E S D E G E N E R

DIA DE CAP D'ANY

En Tiba ja no obrí: s'ha retirat. Que disfruti del seu "retiro" molts d'anys i amb salut!

DIA 5

Un any més arribaren "Els Reis d'Orient", enguany de per Son Serra. El Grup d'Esplai s'encarregà de donar llum i vistositat a la il·l·lusió dels infants amb una colcada que de cada any va a més.

DIA 6

El "Grup de Teatre de Bunyola" va posar en escena l'obra "EL REIS D'ORIENT" de Llorenç Moyà. Ompliren l'Església i tots els comentaris del públic varen ser elogiosos per a tots els personatges i sobretot pels efectes musicals.

DIA 10

A la Sala Parroquial va ser inaugurada una exposició on el Grup de Teatre donava a conèixer els 20 anys de la seva vida en nombroses fotografies de

les obres representades per ells i decorats, vestuaris, màscares, i altres tramoies emprats en el seu pelegrinatge pels escenaris.

Degut al temporal de vent i aigua, un marge s'esbucava baix de s'estació davant el nou edifici de la firma Renault. El tràfec va ser aturat fins que retiraren les escombraires que dificultaven la circulació.

DIA 12

Na Catalina Cabot va ser assistida en el dispensari municipal d'una ferida que va necessitar nou punts de sutura. Va rodolar l'escalonada de Sa Creu dels "Caidos".

DIA 14

Un temporal de vent i neu no ens deixava estar molt tranquils. Es va produir un esbucament a Cas Matge Toni, que va deixar baix les escombraires tot l'equip del grup musical "EQUUS", valorat en un milió de pessetes. S'han posat a la venda un bitllet que rifen un MOBILETTE per a ajudar al grup.

DIA 17

Sant Antoni. Bunyola es desperta tot cobert de neu.

DIA 18

Un any més es feren les tradicionals beneïdes: molts d'infants vestits de pagesos dugueren a beneir els seus animallets. L'Escola de Ball va fer una dimoniada i un grupet de joves, per segon any, feren una hermosa carrossa. Someres i pollins de particulars foren una novetat enguany; i els cavalls de Son Molina i altres, una vegada més, foren l'atracció del nombrós públic concentrat a sa plaça. Aquesta tradicional festa que fa un any pareixia destinada a desaparèixer en el nostre poble, per sort de cada any té més participació. Per ventura seria necessari que es fes d'una manera més organitzada.

Després de ses beneïdes hi hagué un altre espectacle: cotxes i més cotxes que venien d'Orient, de sa carretera de Sóller i des d'es Passeig provocaren un embós digne de una gran ciutat; es municipals no donaren "a basto", feien lo que podien, i qui fa lo que pot no està obligat a fer més. Sa llàstima és que ara es produeix cada diumenge i

lo que és un entreteniment per a es peatons, és un empenyo per a es conductors. ¿Seria molt mal de fer que es diumenges des de les 10h. fins a les 13 ó 14h., no aparcassin als carrers de Sa Creu, Sant Mateu, Sa Plaça i de l'església?.

dia 28.

En Pere L.P. troba a faltar el radio-cassette i equalizador que duia dins es seu cotxe.

MES DE FEBRER

DIA 1

En Miquel Dolç quan tornava de Son Molina per sa carretera de Sta. Maria, va sofrir un accident quedant unes quantes hores fora de sa carretera ferit greument. Familiars, trobant que es torbava a arribar a ca seva, sortiren a cercar-lo. El lloc on havia caigut no es veia des de la carretera, lo que dificultà la seva localització immediata. Va ingressar a Son Dureta, gràcies a Déu ja està quasi totalment recuperat.

CIRCULACIO

DIA 2

Dos vehicles, un 4L i un 127 xoquen davant "La Caixa".

DIA 7

Davant Sa Peladora un R5 i un ? també se pegaren de morros.

DIA 25

A sa carretera de Sóller un bunyolí, conductor d'un "sis-cents" també tengué un greu "percanse".

DIA 3 (febrer)

Davant Ca'n Roseta s'autocar i un Talbot també trobaren quesa carretera no els hi bastava.

Tanta de sort que a cap dels casos hi hagué nafats.

SA BUSTIA

Aquesta secció queda oberta a tothom que vulgui dirigir una pregunta o suggerència a qualsevol institució de Bunyola. Com que es tractarà d'assumptes molt concrets que afecten a la majoria de bunyolins, no es necessari que res vagi firmat, simplement un paper amb la qüestió depositat a la bústia d'ES CASTELLET en el carrer Mestre Colom número 9 o al nostre apartat de Correus que és el 13. Vet aquí unes mostres:

Qualcú no podria fer gestions per a llevar els troncs de pins que des de fa anys estan tirats al camí des Grau i empipen als que volen anar a Sa Comuna a peu?

Vaig veure que una barana de l'escalonada de s'escola havia caigut, ja fa temps, i encara és l'hora que la reposin, ¿quan serà?

Em deman si en lloc de fer tantes residències de vells per tot arreu, no seria millor que creassin in servei de A.T.S., metges i assistents per a ajudar als que ho necessitassin, en el -- seu domicili.

FERRERIA
Borràs
Sa Plaça, 7
BUNYOLA

CARTES DEL LECTOR

Em deman a mi mateix, ¿qui té raó?, ¿qui diu la veritat? ¿L'estudiós que s'ha passat tots els llibres d'actualitat, que està al dia de tot, que fa vint anys que va a escola, que no es perd cap funció de teatre, que participa a totes les conferències que es dicten, que assisteix a reunions a debats, que té paraules sempre oportunes que fan goig, que sap la frase addient, que no comet cap falta d'ortografia, que se n'enten d'art i de música, que sap quines firmes de pintors són les que més es cotitzen, que sap de què va en política, que parla sovint d'injustícia?

O per altra banda aquestes persones que cada dia just miren el diari o compren aquell llibre que els entreten i els distreu encara que sigui intrascendent; aquells que fa molts d'anys deixaren d'estudiar -els que tengueren ocasió d'estudiar que no saben noms propis, que només saben si els agrada o no tal o qual pintura o cançó, que saben allò que pensen però no ho saben expressar, que mai troben les paraules justes i exactes? ¿Aquells que veuen la diferència entre el bé i el mal sense comprendre el per què de moltes de coses, que creuen amb la seva religió sense saber per què, just perquè sí, per fe?

Em deman a mi mateix, què sé jo?

Un lector

col·laboracions

Que jo recordi, ningú, a les darreres eleccions municipals, va parlar de convertir Bunyola en una ciutat. (No seria res nou si tenim en compte la densitat de desbarats que s'amollen en una campanya). El fet és que sembla que alguns (tant particulars com el nostre Consistori) volen tractar a Bunyola d'aquesta manera.

Avui dia, i això no és nou per a cap país, la població se'n va cap a les ciutats: lo urbà predomina. Record ara una mestra que s'oposava a explicar als infants d'un poble galleg què era un parc (tots els llibres en parlaven) mentre ells tenien la possibilitat de sortir al carrer a veure el bosc.

El problema és que les concepcions urbanes són traspassades d'una manera idèntica al poble sense considerar les diferències. Totes les barbaritats i defectes de la ciutat són, per tant, calca-

des pel poble en nom d'un pressumpte progressisme, paraula que apareix avui com a la solució a tots els problemes.

Bunyola, per desgràcia, no s'ha salvat d'aquesta barbaritat. Els exemples són constants i nombrosos: Sa Carretera Nova amb les seves meravelloses faroles, amb els seus bancs de ciment i sense poder-hi passejar (abans era passeig) és un exemple representatiu. "Sa banya d'En Porro" i tots els edificis del "passeig" són la corona que envolta aquests cervells il·luminats.

Baldament "es passeig" sigui fruit d'un altre règim, darrerament s'han donat exemples que, per a mi, demostren la poca vista de tot el personal que forma el Consistori.

L'empedrat del mercat (precios per a qui ha tengut el goig d'haver-lo vist) ha estat mutilat, tapat en nom d'una hipotètica necessitat sanitària. (Tal vegada deu ser per a poder-hi menjar hamburgueses).

Un altre exemple és el mobiliari que han posat al nou centre sanitari: cubets de plàstic i d'alumini (com ses papereres, d'això no se'n salva tampoc la nostra meravellosa comunitat), cadires que pareixen de "xiringuito" barat i per a presidir-ho, sa placa que posa "médico", amb lletres "fredes i oficials" (recordau ses actes dels "plenos", ¿per qui se deuen escriure?).

Don gràcies per no haver posat portes d'alumini

Els ventiladors i les estufes de l'Església i un "Club de jubilats" (quina parauleta!) formen part d'aquesta història; però d'això ja en parlarem un altre dia.

Bunyola és un poble i esper que això no sigui motiu de disgusts per a alguns ("Aquests és que són de poble") i que tampoc sigui una justificació, una alegria per a tot i totes les xefarderes.

Un passeig per a poder passejar, unes cadires manco modernes, caps de cantons nets, una església que no sigui un "quarto de banyos" ... per ventura no ens haguessin qualificat d'homes primitius.

Demanaria (si és que els personatges del consistori/comunitat escolten a qualcú a part de demanar el vot cada quatre anys) que se mirassen un poc més per mantenir un poc més la bellesa, ja ben potejada d'aquest poble/illa. Però també cridant ben fort que els PARTICULARS/nosaltres, també en som culpables.

SOTRAC

ANIVERSARI

Netejant el material arraconat i ple de pols dels racons de la biblioteca han caigut a les meves mans (d'una manera tan casual que no podia ser més oportuna) escrits i revistes de l'any 1981, entre les que l'editorial del nº 54 de la revista "EL VIEJO TOPO", de març del 81, destacava per damunt totes. Es parlava en ella del recent intent de cop d'estat del 23 de febreri es plantejaven una sèrie de qüestions que pens interessant reproduir ara:

La reflexió que m'ha suggerit aquesta relectura no pot ser més desencorajadora, tot i més ten-guent en compte els recents esdeveniments que hem tingut ocasió de veure al medis de comunicació en-vers la protesta dels estudiants i l'actual pano-rama polític.

Es evident que continuam siguent suúbdits d'un Estat llunyà, subjectes passius i reprimits davant la prepotència de les institucions que constitu-eixen els poders fàctics (Administració, Església, Exercit i Medis de Comunicació). I la prova la tenguem aquí de manera ben clara no fa massa temps.

Aquesta subordinació que, qui més qui manco, té ben assumida, és la qui alimenta aquesta espè-cie de dictadura democràtica cada vegada més ben estructurada, més ben composta, i de la qual, tam-bé qui més qui manco, en treu profit.

Els moviments alliberadors, les organitzacions populars vertaderament bàsiques, les reivindica-cions cridades amb força, perquè ens poguessin sentir bé, el diàleg a les confrontacions ideolò-giques a cara descoberta.... tot això ha deixat lloc a la comoditat de la subordinació, al silenci per por de perdre la feina, a l'autoesterilització ideològica per por de no desentonar amb algun es-crit com el present, i a tantes altres actituds

passives que compleixen perfectament el pretengut objectiu de tots els que detenten alguna classe de poder de mantenir-se en actiu, sense que se'ls hi trastoqui les poltrones.

Han passat sis anys des del 23 F. Sembla que ningú se'n recorda. El que importa és sobreviure, continuar jugant el joc del que es desconeixen gran part de les regles. Ara venen les desfresses i simulàrem esbrevar-nos abans de la Quaresma, mal-grat aquesta signifiqui ja molt poc o no res per a noltros. Després, vendran les eleccions i simu-larem exercir la facultad soberana d'escollir als governants, malgrat aquests siguin uns desconeguts i sapiguem que el més significatiu que faran serà aferrar-se amb força a la gaveta.

Sense anar més enfora, demà anirem a fer feina, per poder-hi tornar passat demà, i l'altre... mal-grat no sapiguem si és això realment el que volem fer o ens hi hagim aturat mai a pensar-ho. Tenim ben clar a l'inconcient idò, que ara fa sis anys d'un 23 F que encara no ha acabat i sobre el que ningú gosa posar massions de quan acabarà. Es el signe del temps actual: desempolsar el que resta arraconat, per un cop net, tornar-ho deixar al ma-teix lloc on estava.

Miquel de la Mel.

comestibles

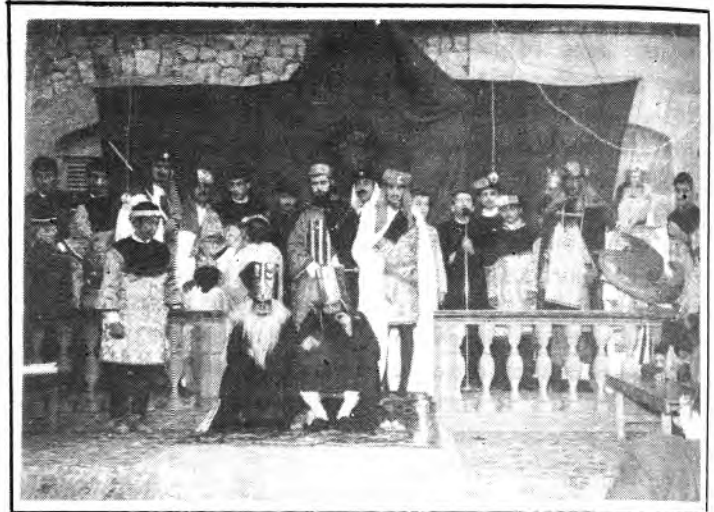
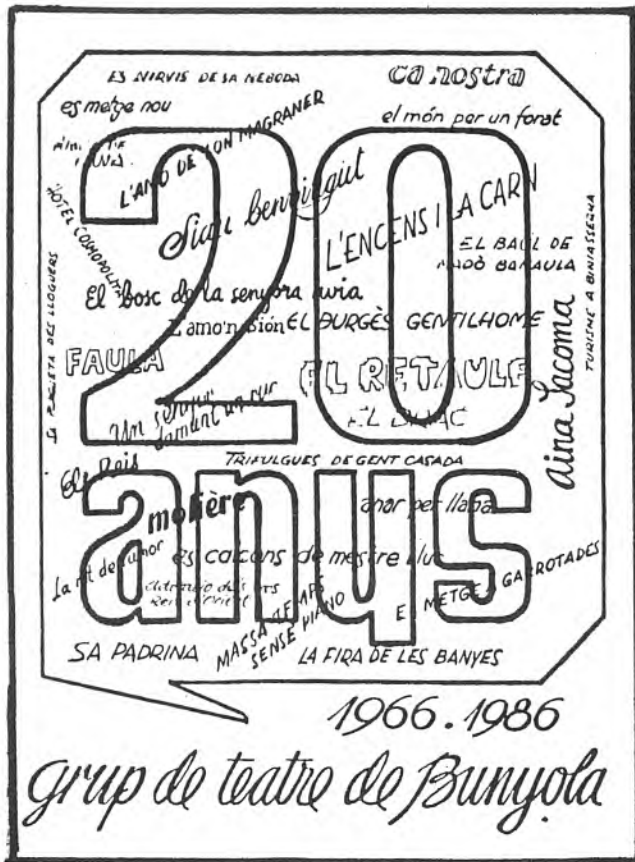
perelló

FRUITES, VERDURES I
COMESTIBLES EN GENERAL

es mercat, trast 5i7

TALLERS QUETGLAS
Xapisteria i Mecànica en general

Passeig Antoni Estarelles
BUNYOLA

Els Reis. Anònim. 1966.

Quan qualcú celebra un aniversari, normalment el de naixement, ho fa amb goig i orgull, tot escolpint-lo de festa, i convida a tots els amics i alcen la copa plegats amb un somri a la galta i un molts d'anys que brolla constantment de la boca dels convidats. No tan sovint és una entitat que celebra l'aniversari, i molt manco una entitat cultural d'un poble petit, ja es sap la gent canvia, el poble canvia... Aquests dies, però, la nostra entitat amiga, **EL GRUP DE TEATRE DE BUNYOLA** ha commemorat el vintè aniversari de la seva existència, això és bo de dir però no tan bo de fer si tenim en compte que un grup de teatre no es --- mantén com un grup reduït, tancat, que va rodant quasi imperceptiblement. El teatre es fa donant la cara a un públic que és el qui en definitiva decideix i aprova la continuïtat del grup, un públic heterogeni que abarca des del jove o el major amb inquietuds que analitza, escolta, cerca un transfons o l'espectador que segueix una línia tradicionalista on el teatre no és mai un missatge sinó uns moments on si es riu, és una bona obra, ho han fet molt bé i si no es riu l'obra ha estat molt dolenta, ho han fet tot per a guanyar-se qualque dobler; fins el públic que haviat s'escandalitza tot criticant que l'obra va contra el dogma de l'església i els bons costums.

No ens enganyem, el teatre, i sobretot el teatre del nostre grup no és cap negoci, són moltes hores de treball: adaptant l'obra, cercant suport,

vestuari, treballant l'escenari, muntant els focos, memoritzant davant el paper escrit, fent proves, assatjos fins que la paraula es fon amb el gest i la intenció. Llavors arriba el dia solemne de la representació, el fred de la nit que gela els ossos, els nirvis, el goig, la paraula, el gest, el públic...

Confessem que si s'arriba als vint anys és gràcies a la constància del grup mesclada amb el repete de l'aprovació o de la desaprovació que donarà el poble-espectador a totes i cada una de les seves escenificacions.

Des d'aquí, ens prenim el gust de prendre-vos la paraula a vosaltres, públic, i donar-vos a vosaltres grup, el més sincer i encoratgador **!! MOLTS D'ANYS !!**.

ACTES COMMEMORATIUS

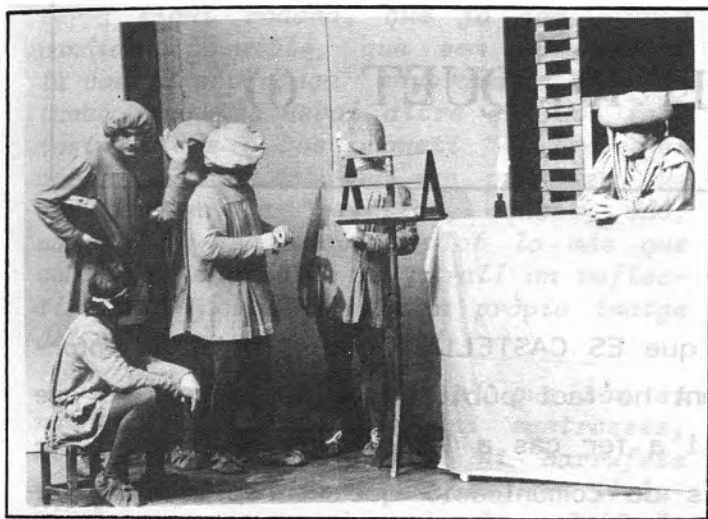
Representació de l'obra **Adoració dels tres Reis d'Orient**, de Llorenç Moyà.

"Exposició-Recordança", amb fotografies, vestuari, aparells.. Tot un viatge visual al llarg de la història del Grup.

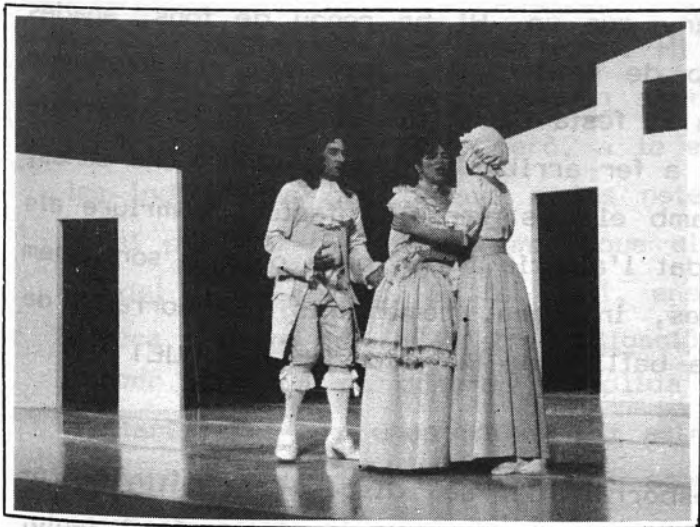
Sopar de Germanor i ball amb música dels anys 60, al saló de ball "Alfabia" de Ca'n Penasso.

(Tots aquests actes es realitzaren el passat mes de gener)

NOTA: Des d'aquí es fa una crida a tots els joves, i no tan joves que vulguin sentir el goig i el risc de pertànyer al **GRUP DE TEATRE DE BUNYOLA**. No han de fer més que posar-se amb contacte amb qualsevol dels components del grup. Endavant i coratge!!!.

El retaule del flautista d'En Jordi Teixidor. 1976

El banyut imaginari d'En Molière. 1984

BARBARISMES J. Corbera.

ALATXA (POCA ...)
albergue

poca-vergonya

ALATXA (POCA ...)
ALBERGUE
ALBORNOS

poca-vergonya
alberg
Albarnús (vul
"ambarnús".)
barnús

ALBOROT
ALBOROTADOR
ALBOROTAR
ALCANÇ

avalot
avalotador
avolotar
assoliment,
consecució
(acció d'as-
solir o acon-
seguir)//
abast (dis-
tància a què
s'arriba).

ALCANÇAR
(arribar a posseir)

aconseguir,
assolir,
atènyer

ALCANTARILLA
ALEMAN / ALEMA
ALEVOSIA

claveguera
alemany
traïdoria,
perfidia

ALFOMBRA
ALFOMBRAR
ALGO

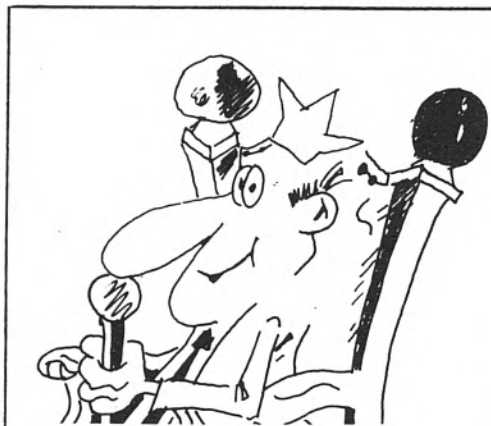
catifa
encatifar
qualque cosa
(Frases afir-
matives), res
(frases inter-
rogatives o
dubitatives).

ALHACA/ALHAJA

joia, joiell
(objecte de
valor//perso-
na de molt bo-
nes qualitats)//
bergant, belitre
(persona que no
es de fiar, xè-
reca)

ALICANTI
ALIMENTICI

alacantí
alimentari

ESCRITS D'UN CANDIDAT A LA NOSTRA BATLIA:

El Rei QUET (I)

Estam segurs que li sabria greu el fet que ES CASTELLET com a primícia informàtica, i complint la seva tasca rigorosament ho faci públic. Què hi farem! Cal que ens acostumem a no tenir por a la veritat i a fer cas a la informació veraç, deixant anar els delicats i perillosos circuits de comunicació que representen el "m'han dit que li digueren que havien sentit que havien dit que sentiren dir..." o el "me pens que en Dalló pensava que Na Dallona havia pensat que Tal pensava que ...". Per això, i com que tenim els documents a la mà, els vos transcrivim resumits, naturalment, perquè íntegrament no cabrien a tres-cents Castelletts, tants de papers i cintes gravades hi ha.

Tots sabem ja que les poltrones municipals sedeguen i bateguen nervioses, front a les properes eleccions municipals de l'any que ve. Hi ha renou de fons, anades i vengudes, "soparil.los", reunions de cap de setmana, i, sobretot, els aspirants a candidats que s'incorporen de bell nou a la festa democràtica, tot batle aspirant, multiplica la seva capacitat de relació per a fer arribar les seves intencions sanes, els projectes i les solucions miraculoses amb el més ample i afectuós somriure als futurs votants. Aquesta tertúlia ens ha cridat l'atenció i per bona o mala sort, hem tengut l'oportunitat de fotocopiar les notes, informes, comentaris i esborralls de programes electorals d'un nou candidat a la batlia de Bunyola: EL REI QUET

Començarem amb el que sembla ser l'esborrall del seu discurs al "míting" d'obertura de la campanya. Aquest sí que el transcrivim íntegrament. Aquí el teniu:

Benvolguts ciutadans!!!
 Estimats amics!!!
 Què no és guapo això!

Que no vos semblen pensaments vostres aquests que vos faig arribar? Que no és això el que el vostre cor volia sentir per a poder-se esplaiar per damunt els niguls de la realitat imposada a la força?

Jo vos dic i ho repatiré mentre la terra sigui rodona, que jo som l'únic candidat possible, que som el millor, la vostra esperança enyorada, i vos dic també, que qualsevol altre que vos faci insinuacions o vos prometi "el oro y el moro", o vos embarqui en promeses que són barques de "rejilla", aquest, idò, no vos diu sa veritat. Tot lo més que vos podrà oferir és un mirall on reflectir-vos i veure la vostra pròpia imatge del que sou. Però res més!

De què ens val saber el que som si no hi ha perruqueries, ni sastresses, ni cirujians d'estètica, ni barrufets que ens omplin les butxaques, ni il·luminats que ens mantenguin la salut? De què ens val el mirall si el que veim no ens agrada?

Jo vos puc dir i vos dic: no en faceu cas!, triau-me a mi!

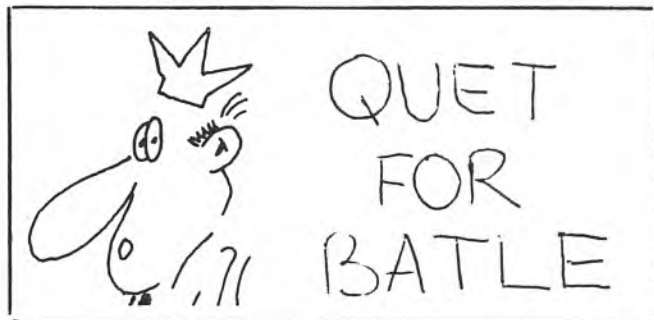
Esculli l'únic canvi possible que ens permeti que al mirall, quan hi vegem qualche cosa que no ens agradi, ens parli de solucions i no de realitats, de possibilitats i no de fets consumats, d'esperança, en definitiva, i no de insàncies i paper timbrat!

Fins aquí les notes que tenim. Hi ha moltes anotacions als marges, alguna frase esborrada, fletxes que van amunt i avall. Sembla que li ha duit molta de feina, fer-lo. Fidels, però, a lo escrit, l'hem copiat talment estava i amb les indicacions que donava a les notes i a una cassette de prova. No sabem si al publicar-ho, obligarem a que el modifiqui o provocarem la seva retirada del camp polític. Si fos així, ens sabria greu, de veritat. De quealsevol manera pensam que la nostra obligació és continuar la tasca informativa, i al proper número vos donarem cumplida informació del seu programa cultural i sanitari, així com unes notes molt estranyes sobre projectes i comentaris a situacions actuals dels que no estam segurs si s'havien d'incorporar o no al seu programa electoral.

Fins al proper número.

Amics, ciutadans! Feis-me cas. Jo som el millor: som el Rei Quet. Jo he de fer del municipi que ara és un bunyollet, un BUNYOLOT, un bunyol de pasta fina, natural, ben frit, redó com un duro de plata. Un bunyol que tothom voldria tastar!

Votau-me si heu de votar! Ciutadans! El Rei Quet ha de guanyar!

Benvolguts vassalls democràtics, estimats germans, cosins, concos, padrins, i altres familiars nets i bords ... CIUTADANS DE BUNYOLA!!!

Jo som el millor. Tots ja ho sabeu i me'n guarderia prou de fer-vos-ho saber, si no fos perquè n'hi ha d'altres ... diguem-ne "polítics" que també se pensen esser-ho. Però vos enganen! La raó és meva, l'autoritat s'encarna en la meva persona, el judici clar i recte ha de passar per mi, i la ponderació i l'equilibri sols troben mesura en la circumferència de la meva consubstancial representativa i, en definitiva, significativa Corona, símbol del que vol expressar la meva candidatura: la sobirania popular, l'Ajuntament de tots els Vassalls sota uns criteris i un ordre comú; casi bé la força, m'atreviria a dir, que dóna el mamar de la mateixa mamella.

Les nostres entitats culturals.

EL CLUB DE JUBILATS

Fent un poc de història direm que aquesta entitat fou creada ara fara 7 anys, per iniciativa d'En Tomeu Cabot i En Jaume Suau Riera. Actualment compte amb un centenar gros de socis i una seixantena de socis protectors; uns i altres paguen unes quotes mensuals, però els drets i circumstàncies són ben diferents: només són els socis els que tenen dret a vot en l'elecció de la Junta Directiva del Club. I és que ho volem dir tot, la seva organització és perfecta: Junta Directiva (formada pel president, vicepresident, secretari i tresorer, a més d'un personal auxiliar encarregat de les diverses comissions), Junta General (la formada per tots els socis). Els membres de la Junta Directiva són elegits democràticament pels socis i es van atribuïnt els càrrecs segons la majoria de vots. Així el que té més vots és el president, el segueix el vicepresident, després el tresorer i finalment el secretari. Les funcions d'aquesta Junta són ben importants i resumint molt podem dir que vetla pel compliment de les finalitats del Club, promou i organitza, i se'n cuida del bon funcionament de l'entitat. Els càrrecs es renoven cada tres anys.

Per a què ens parlàs un poc del Club de Jubilats hem cregut que la persona més adient era Na Francisca Colom Cerdà, bunyolina de 73 anys que des de principis d'any és la nova presidenta del Club.

Per endavant li volem donar les gràcies per la bona acollida que ens dispensà i per totes les dades que ens facilità per tal de fer possible aquest article.

Es veu que és una dona amb moltes ganes de fer feina, amb ganes d'animar a la gent i promoure i dur endavant moltes activitats; diu de la seva generació que és una generació sense empena, però això no la desanima.

La Màxima preocupació per ella és la d'evitar friccions dins el mateix grup, i això és, a vegades, -diu- una tasca ben dura.

Ara per ara les activitats que fan no són molt nombroses, però ten-guent en compte les limitacions que tenen, el local per exemple, no dóna ni tan sols cabuda a tots els socis, es

Francisca Colom Cerdà, presidenta del Club de Jubilats de Bunyola.

donen per ben satisfets: confia que en estar llesta la residència de vells, les possibilitats siguin molt més grosses, de totes maneres reconeix que per "la manera de ser del poble de Bunyola" moltes activitats mai tendrien èxit.

Li demanam què en pensa de la residència en construcció: n'està molt contenta però diu que és una vertadera pena que només tenguí cabuda, a l'hora de dormir, per a 14 persones, pensa que la demanda és, i en un futur més, molt elevada.

De totes les activitats, la més acceptada és la de les excursions, pareix ser que els nostres vellets i acompanyants s'ho passen "pipa", bauxa, cultura i companyerisme són tres fites ben aconseguïdes. Per dins el poble la seva feina és més "humanitària": visita als

malalts del poble, promoure homenatges ..., se'n farien moltes més però de moment no hi ha medis i, sobretot, falten ànims, està encara mig embastat.

I per tot això el Club de Jubilats reb doblers de moltes institucions: "La Caixa", "Sa Nostra", Ajuntament de Bunyola, Consell Insular, Govern Balear.. El grup vol aprofitar l'ocasió per fer arribar a totes elles el seu agraïment. Es ben cert que no és poden queixar!!.

Cal senyalar també que, encara que, possiblement la totalitat dels membres siguin catòlics i practicants", i que les relacions amb la Parròquia són "insuperables", no és un grup parroquial, està constituït com a associació independent i reconeguda com a tal per a qualsevol efecte legal.

Per acabar i per si teniu qualche dubte, vos esmentam el que ara és el grup directiu:

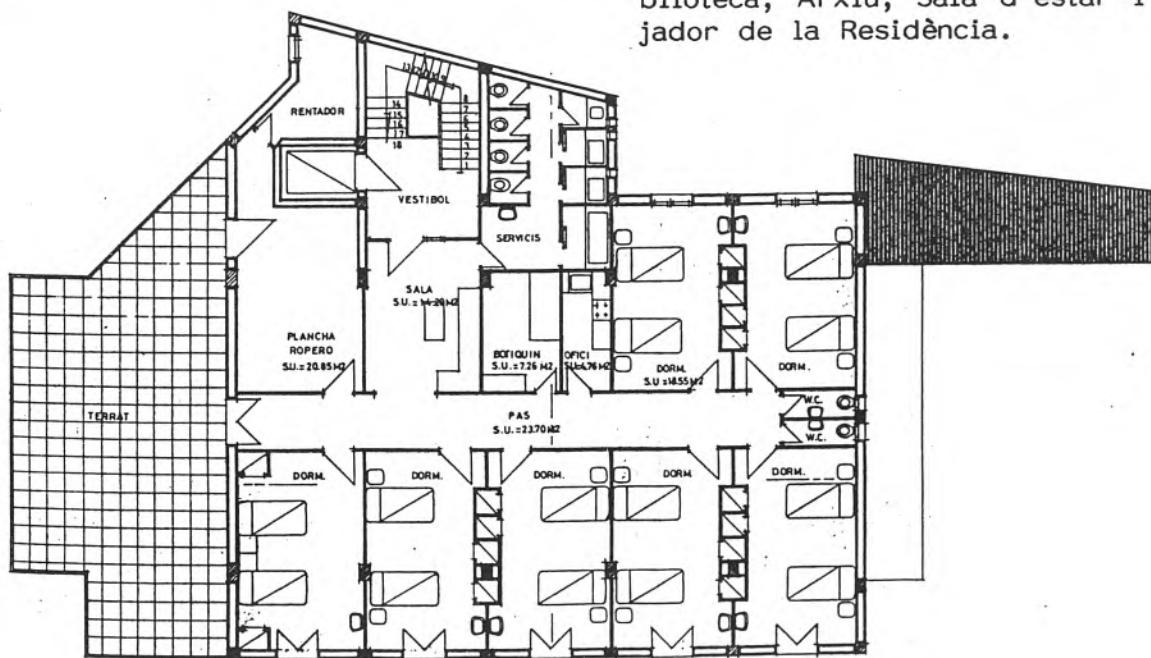
Presidenta: Francisca Colom Cerdà
Vicepresident: Andreu Cabot Gamundí
Tresorer: Francisca Alomar Pascual
SECRETARI: Andreu Cabot Gamundí.
Vocals: Antònia Bujosa Rosselló
 Margalida Palou Estarelles
 Guillem Borràs Fiol
 Antònia Estarelles Nadal
 Margalida Verdera Sabater
 Pere J. Castell Verdera
 Miquel Brunet Martí
 Miquela Castell Pascual

Res idò, la nostra més sincera enhorabona a aquesta senyoreta que, amb humor, bona voluntat i moltes ganes de fer feina presideix el Club de jubilats. Enhorabona i endavant !!!.

els equipaments socials a Bunyola

Així mateix, l'atenció als nostres ancians es veurà millorada quan el projecte de la Residència arribi a bon port. Per ara, la segona fase ja està adjudicada a l'empresa EMDECO, i en la seva financiació (que s'adjudicà

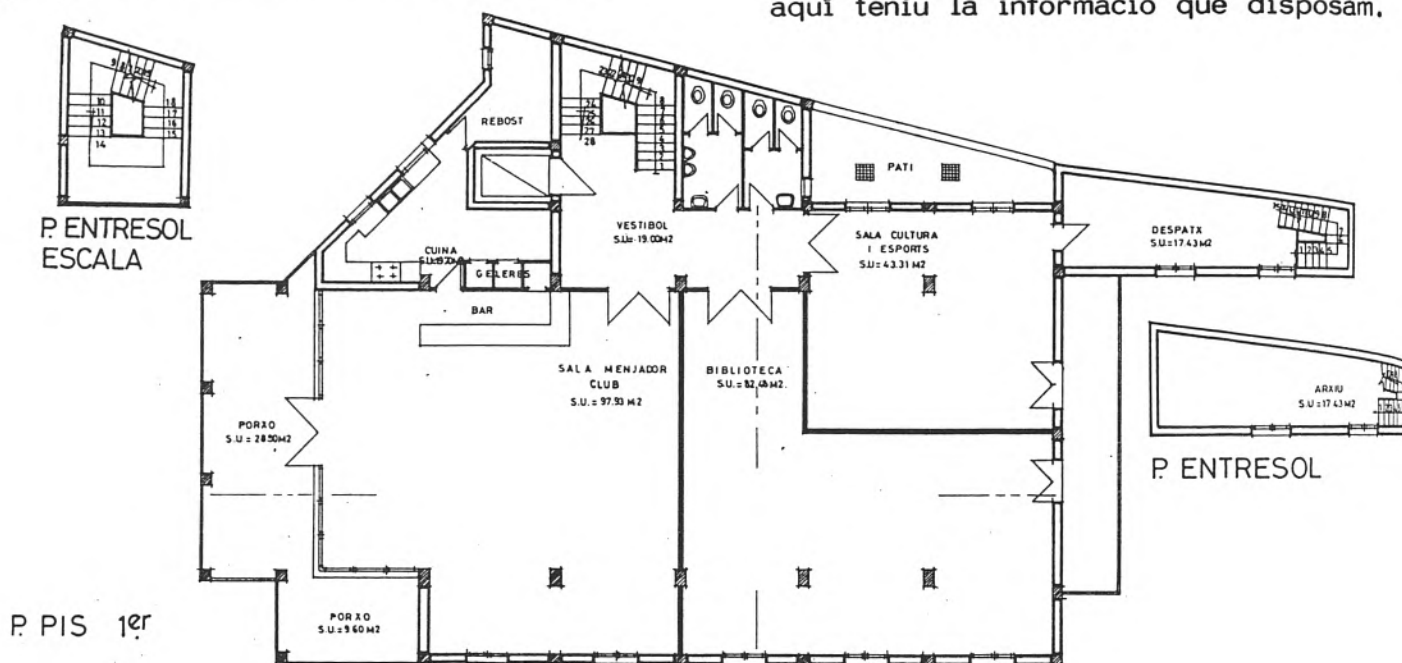
la subhasta per 7.785.233 ptes.) hi participen el Consell Insular de Mallorca, l'Administració Central i l'Ajuntament de Bunyola. Està previst deixar mig enllestides la planta baixa i el primer pis, que seran destinats a equipaments culturals: Saló d'Actes, Biblioteca, Arxiu, Sala d'estar i el menjador de la Residència.

Per a la tercera fase del projecte, s'enllestirà el que es propiament la Residència, es disposarà de quatre milions de pessetes de la Comunitat Autònoma i de 4.175.880 ptes donades per Sa Nostra, que estan a punt de reber-se. Un cop els tràmits administratius s'hagin resolt i l'obra sigui adju-

dicada es començarà la feina.

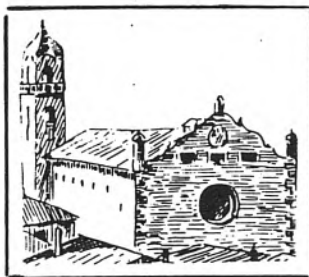
Vos oferim aquí un planol de la planta que serà destinada a l'allotjament dels ancians residents, i també el del primer pis, per si ja hi ha qualcú que vol anar a triar el lloc. Deixarem, però les valoracions per quan l'obra hagi acabat. De moment aquí teniu la informació que disposam.

destil·leries

A. Nadal s.a
tlf. 613008

Bunyola·Mallorca

L'Església de Bunyola i el Rector Marroig (I)

L'any 1755, més o manco, quan comencen a fer l'actual església, hi havia al poble, 358 famílies és a dir, veïns, cases que encenien foc, 568 homes, 546 dones, 437 pàrvuls i 5 capellans, en total 1.556 ànimes.

L'estadística també diu que hi havia 4 teixidors de lli, un picapedrer, 4 fusters, 3 ferrers, 2 sabaters, 2 molins d'aigua i 76 bigues de taona, oli a rompre. Per aquests anys la producció era de:

- * 3.000 quarteres de blat
- * 434 de civada
- * 835 de llegums
- * 10 quintars de cànion
- * 10 de lli
- * 2.710 ovelles
- * 183 cabres
- * i només una vaca en tot el terme.

Quant al poble, els carrers no tenien noms, però mirant tots els llibres de morts de la parròquia de cents d'anys, es podria reconstruir com era el poble. A falta de carrers diuen:

Es carreró de'n Costella, es carrer de sa síquia, sa costa de Son Trobat, sa costa d'En Rois, es carreró de Na Campins, es carrer Major, es camí que va a Sóller, sa costa de sa Maiola, es camí d'Orient, darrera l'església, devora l'església, al costat de l'església, sa plaça major, es carrer nou, es carreró que no passa, es carreró de So Na Reia, sa plaça des Cantó, ses respatlleres de l'església, es carreró des bergantet, devora es porxo, sa raconada ...

En aquell temps, Bunyola tenia tres creus de terme: Sa Creu de'n Gomis, anant al camí d'Orient, Sa Creu de'n Garau, que no s'ha pogut localitzar, i Sa Creu de'n Borroé, davora Sa Costa d'Amunt.

Més o manco per aquell temps, se morien cinquanta bunyolins cada any, xifra sensiblement al-

ta: de fet, i per comparació amb altres indrets i atenent a les estadístiques se n'haurien de morir uns setze o desset. Per tant, a Bunyola hi havia una mortaldat molt elevada:

* L'any 1750, cinc anys abans de començar-se l'Església, moriren 46 persones grans i 7 albat (nins que no havien fet la primera comunió).

* L'any 1752 moriren 28 persones grans i 12 albat.

* L'any 1752 moriren 28 grans i 12 albat.

* L'any 1753 moriren 20 persones grans i 31 albat.

Com es veu, la mitja de mortaldat en gent gran era normal (18-20 persones), no així la infantil que, com ja s'ha dit, era molt elevada.

¿QUINA ESGLESIA TENIEN A BUNYOLA ABANS DE L'ACTUAL

Aquesta qüestió seria difícil de determinar. L'any 1752, pel Juliol, vengué el Bisbe Despuig a visitar-la i la va trobar en molt males condicions. Segons la relació de la visita hi havia l'Altar Major i el Roser; Sant Sebastià, Santa Bàrbara, Ses Ànimes, Santa Catalina, Sant Vicenç, Sant Josep, Santa Llúcia i el Sant Crist.

Es a dir, l'Altar Maor i cinc capelles per banda orientades cap al camp de Son Garcies.

De fet no es va fer l'Església actual de nova planta, sino que s'aprofitaren moltes parts de l'Església primitiva.

lletra menuda

El mes de juny vinent, s'obriran altre cop les urnes i tornarem anar a votar, aquesta vegada, al nostre Ajuntament i al nostre Govern Autonòmic. Unes eleccions locals i autonòmiques que per la proximitat de la seva capacitat de poder, no poden passar per ser unes eleccions més.

El mes de juny que vé, elegirem el nostre Ajuntament, el poder més immediat, els poders més apropiats que tenim. I elegir, democràticament, a més de ser un exercici de bona ciutadania, és també un exercici de sana reflexió. Està de més dir que no tothom pot ser batle, o regidor. O, més ben dit no tothom té les qualitats necessàries i ineludibles per a eregir-se en el representant legítim de la política més directa. Altra cosa és que n'hi hagi molts als que els agradaria molt prendre possessió de La Casa de la Vila. I en aquest sentit a Mallorca hi ha molts d'exemples funests i d'allò més alligador: des d'un batle del Pla de Mallorca que, com a primera aportació a la flamant Biblioteca Pública, fa comprar una enciclopèdia de temes d'advocacia, passant per un altre que col·loca la seva filla d'auxiliar administratiu de l'Ajuntament, sense passar pel sedàs d'unes oposicions, fins al nostre cas més directe, d'un regidor d'esquerres que dona el seu vot a una candidatura mixta de dretes per a evitar que el candidat de la formació política més votada pugui ser elegit batle. I no és afany de polèmica ni d'encestar ferides més mal que ben tancades: és simplement, la constatació d'un fet.

I això, aquests estranys successos, no solament afecten als nostres ajuntaments: són ben sabudes les estranyes maniobres dirigides des d'un Govern Autonòmic per tal d'assignar les obres d'unes reformes a uns constructors lligats al President Cañellas, passant per rocambolesques dimissions i readmissions de Consellers ... sense entrar en consideracions més de fons.

Elegir el nostre Ajuntament i el nostre Govern ha de ser un acte cívic, conscient, no manipul·lat lliure i altament reflexiu. Contràriament, tota la trama electoral pot convertir-se en una farsa i en un element més de raó pels miserables que consideren que solament ells poden regir els destins d'uns països des de la seva capriciositat.

Esperem que no es repetesquin, a Bunyola, els successos dramàtics i innobles de les passades eleccions locals i que el seny, la reflexió i l'honradesa sobresurtin del bullit i la gatera electoral.

marçal

REFRANYER

FEBRER

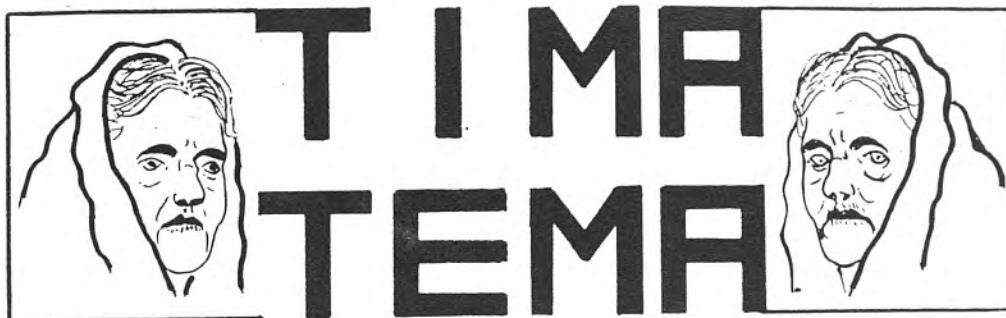
- * Si plou es Febrer tot va bé.
- * Febrer abeurat mig any assegurat.
- * Aigües en Febrer, ordi i civada a graner.
- * Febreret curt, més fred que un turc.
- * Flor de Febrer ompl el paner.
- * Mai ha passat es Febrer sense s'ametler.
- * Per Sant Blai sembra l'all.
- * Es Febrer nou cares tè.
- * D'any de Febrer llarg, Déu te'n guard.
- * Qui sembra al Febrer collita té.
- * Si la Candalària plora, es fred és en fora.
- * Candalària clara, fred hi ha encara.

MARÇ

- * Aigua de Març herba als sembrats.
- * Pluja de març dona faves i lleva blat.
- * Març Marçot mata l'ovella i l'anyellot.
- * Març Marçot mata la vella i la jove si pot.
- * Març Marçot mata la vella a devora del foc.
- * Pel Març sembra figueres si les vols feineres.
- * De flors que el Març veurà, poc fruit se'n menjarà.
- * Es sol de Març fa mal de cap.
- * Febres per Març salut per tot l'any.
- * Quan Març fa de Maig, Maig fa de Març.

FERRAN MORA

TIMA: ¿T'han duit moltes coses els Reis, Tema?

TEMA: I mira, quatre coses, i a tu?

TIMA: Res! Com que som més poma que ses altres, "escric" an els Reis per boca d'altri, ja m'entens. "Ets meus Reis" han duit coses a tothom i a mi un llamp forcat!

TEMA: Jesús, Tima, quin mal humor que passejes avui.

TIMA: Ai, sí! Te jur que avui me donaria an ets cans tan fotudota me trob.

TEMA: Es sa salut que no pita?

TIMA: I lo altre! No només és sa "trossis" que m'empipa: tot me treu de pollaguera: es meu homo, sa gent, pujar aquestes escales carregada com una somera, no tenir un punyetero "xavo" ... jo mateixa ...punyets quina agrural

TEMA: Això, com diuen ets joves d'ara, és que es teu cos te demana "marxa":has de fer un poc d'exercici ...

TIMA: Trob que estàs molt empapada d'aquestes paraules des joves d'ara.

TEMA: I què vols? Entre es fills, es néts, ets amics... Mira, per què no proves de fer "s'erobic"?

TIMA: I què foi és això de "s'erobic"? ¿Una espècie d'ullastre esbrancat?

TEMA: No, no ho sé ben bé, però per sa televisió en parlen molt. Inclús una nora meva, sa ciutadana, en fa i diu que li va tan bé. Me pens que se posen una espècie de camieta cenyida, molt cenyida an es cos i unes calces llargues fins an es llombrígol i se posen a botar com a llagosts, seguint es ritme d'una música.

TIMA: No me'n faltaria d'altra! Enfaixar es meus noranta-vuit kilos de rodó i es meu metro seixanta d'alçada ... ¿Te creus que vull fer de camilla dansarina?

TEMA: Dona, era un dir ...

TIMA: No me fassis cas, Tema: és que estic farta de servir i que no me servesquin. Estic tall d'aquí de fer de criada, de tenir cent amos: ara escura, ara renta, ara fes es di-

nar, ara es sopar, ara vés a comprar això, ara torna-hi perquè t'has descuidat d'això ... i per a més afegitó, es meu hopmo, que me vetlla com un ca perdieur, ets vespres, quan acab d'escurar.

TEMA: I com així?

TIMA: No me siguis fonoll, Tema, que aviat t'hauré de parlar amb testets!

TEMA: Encara ... en vol ... es teu homo ... de ...

TIMA: Florot! Que et penses que li ha caigut o que l'ha perduda?

TEMA: Ai, Tima, quin llenguatge!

TIMA: Es que tens unes coses, Tema ...

TEMA: Es que, filleta, sa nit de capd'any, amb això d'aquella que prop de les sis des dematí mostrava ses dallonses ... i lo altre, ets homos van d'allò més alsurats!

TIMA: ¿Què dius? ¿Que a les sis sortia una bruta d'aquestes amb sa pantafena a l'aire? Ara ja sé, es meu balindrango d'homo, què feia aixecat tan dematí. I es molt canalla que me digué que anava destremat de ventre ...

TEMA: Jo ho dic: aquests des Govern, a canvi de brutors d'aquestes, engresquen es personal i no vegis.

TIMA: Ja el veuràs quan l'aplegui! I clar, jo que no entenia com era que després d'una diarreada, anàs de s'assumpto ...

TEMA: I m'han dit, i que no vagi per dit, que no nò sé on, amb això des "vidreo", fan pel·lícules pronogràfiques i que quan en fan no hi cap una agulla.

TIMA: Es molt brut d'homo meu! Anit li ho diré ben clar: jo no som una d'aquestes: si tant t'agraden ses brutes, a sa solli!

TEMA: A què arribarem!

TIMA: Com un ca atupat, amb sa coa enmig de ses cames se n'anirà!

TEMA: ¿Què dius que hi té enmig de ses cames es teu homo?

TIMA: Temeta, fillona, no he parlat d'allò d'enmig de ses cames des meu homo!

TEMA: Ai, qui mal enten, mal respon!

TIMA: Jur per sa llet que vaig mamar, que aquest repussa d'homo meu s'estimarà més haver tengut una diarreada ferotge quan li posi ses mans damunt! Enganar-me com si fos una qual-sevolal

TEMA: Però, ¿que ho fereu?

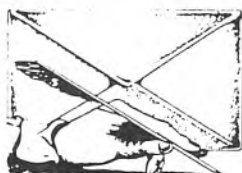
TIMA: Tema, per l'amor de Déu! Jo ... jo me feia es ronsero, "ala, Miquelet, a dormir" li deia però ell hi tornava, vengas mans per tot ...

TEMA: Bonjesuset Sant, Tima!

TIMA: Au, no siguis bleada i no m'estiris més sa llengo. Escolta, ¿com ha acabat això de vendre sa rectoria?

TEMA: Verge Santissimeta, Tima, me'n faig creus!

Segismon Froit
Ciutat, 13 de gener de 1987

**CALAIX
DE
SASTRE**

L'INSTITUT D'ESTUDIS BALEARICS acaba d'editar el llibre **LES AIGUES CERCADES**, un estudi exhaustiu i profusament il·lustrat sobre fonts no naturals de Mallorca. El ell s'estudien dués fons del nostre terme: **La font de la Vila i la font dels jardins d'Alfàbia**.

D'interés per als musicòlegs que són molts: En Joan Parets i Serra, un santamarier que durant un grapat d'anys ens dirigí cristianament, un bunyolí d'adopció en definitiva, acaba d'editar també, juntament amb Pere Estelrich i Massutí i Biel Massot i Muntaner, l'opuscle **Apunts sobre el fet musical a Felanitx**, una obreta ben interessant, que fa molta llegiguera encara que es circumscrigui a Felanitx.

Don Joan Cabot i Estarelles, un dels molts bunyolins que viuen a la diàspora, acaba d'obsequiar-nos amb un llibre commemoratiu dels **Concerts de Pareis** que anualment organitza el pintor **Josep Coll Bardolet**. La nostra Coral hi participà en una edició. I ja que parlem de bunyolins a la diàspora creim que no estaria gens malament fer-ne un registre de tots ells. Gràcies Sr. Cabot.

SOBRE L'ASFALT DELS CARRERS

El present escrit té com a finalitat el realitzar una sèrie de reflexions damunt una actuació que es produí al nostre poble, recentment, la qual per necessària i important es urgent escometre.

Es tracta, com bè diu el títol de l'asfalt d'un parell de carrers de la nostra vila. Unes setmanes després de la realització de les obres, ha quedat demostrat que aquesta, no és de la qualitat desitjada, ens estam referint a que a molts d'indrets ja s'han produït clots, la gravilla es desprèn i concretament a dos carrers l'asfalt de davora les voravies se'n va (Nunyo Sans, Costa de s'escola, Pare Cerdà).

Com és lògic molta gent s'haurà plantejat la següent pregunta: per què succeeixen aquets fets?, La raó és tan simple com la pròpia pregunta, l'obra és deficient.

Hem intentat trobar la normativa corresponent a com s'han d'entregar les obres de pavimentació de carrers, sense aconseguir-ho, no sabem si bé perquè no existeix aquesta part del MOPU o bé si és deu a que no hem cercat al lloc corresponent, per tant no podem assolir el nostre criteri damunt una legislació concreta.

Quin és aquest criteri?. Idò bé, que l'asfalt o amb paraules més tècniques, el "conglomerat asfàltic" no està lo compactat que toca; és a dir no està suficientment apiconat.

Els que tengueren l'ocasió de veure com es realitzava el procés de l'obra, pogueren observar les següents etapes:

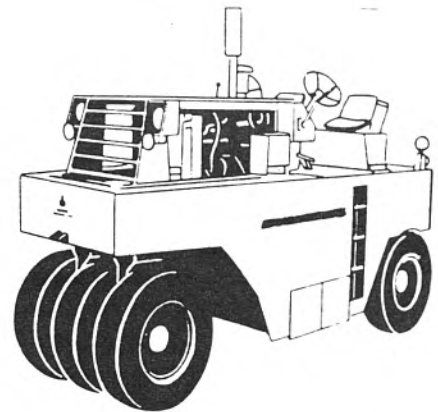
1.- En primer lloc es tapaven els clots existents a l'antic asfalt(**correcte**).

2.- Després es cobria tota la superfície del carrer amb alquitrà líquid, suc color negre (**correcte**)

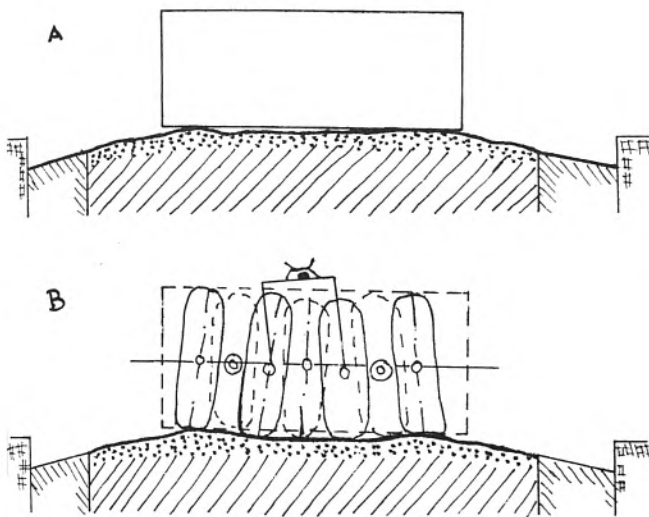
3.- A continuació passava una màquina color verd, de grans dimensions, anomenada dins l'argot tècnic "pavimentadora", la qual té per missió el repartir l'asfalt d'una manera uniforme a la llarg de la superfície (**correcte**).

4.- La següent operació, consistent en compactar l'asfalt la va realitzar un rodillo compactador o cilindre, màquina color groga (**correcte fins a cer punt**). Acaba així el relat dels fets.

Bé idò aquí hi ha la deficiència perquè encara tocava realitzar una quinta operació, el petjament de l'asfalt mitjançant un "compactat de rodes" (màquina amb set o nou rodes de goma, que tenen per finalitat compactar els llocs on no ho ha fet el rodillo). Clar, això no s'entén si no es diu que el cilindre no aplanar per tot igual, ja que és un element rígid i pla, que no actua a possibles enfonsaments, no apreciables a un primer moment o a carrera amb un cert grau de curvatura (Pare Cerdà, Nanyo Sans). El dibuixos que s'adjunten il·lustren perfectament lo anteriorment explicat.

compactadora de rodes

Comparació entre l'actuació d'un compactador rígid (A) i un compactador de rodes neumàtiques (B).

Efecte de la compactació a un paviment asfàltic: a) aplanat amb rodillo rígid, b) aplanat amb compactador de rodes.

Aquí acaba la nostra, particular teoria sobre el deficient asfalt dels nostres carrers.

Queden a l'aire una sèrie de preguntes, les quals ens agradaria que fossen contestades:

- Quin tipus d'inspecció hi ha hagut per part de l'Ajuntament o organisme competent durant el temps que es realitzà l'obra?

- Per què certs carrers: Sa síquia, Son Murtra, no s'han asfaltat, sofrint així el seu trísol un enveïment més prematur que els nous?

- Es possible que l'obra hagi resultat deficient per manca de pressupost? (12.137.540 ptes., preu subhasta).

- Ha estat rebuda l'obra per part de l'Ajuntament?

* Font: "Maquinaria para la construcción y obras públicas". Ed. CEAC, 1976.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

EN PORQUES PARAULES

Certs comentaris que comencen a fer alguns candidats a s'alcaldia per a començar a fer campanya. C.V.F. (Candidatura vatues florits). Revetua dies, si jo surt batle lo primer que faré serà matar tots es moixos de la vila i convidar tot es poble a sopar de conill amb seba.

Pa.Vi.Ve. (Partit "Viejos Verdes"). Farem un camp de nudisme a Son Serra; als jubilats els hi serà permès entrar per recrear la vista (en tombar es 60 lo altre no hi ha qui ho recrei) per aquells que no vulguin emocions tan fortes els hi posarem un ban davall una ombra a sa piscina de Ca'n Penasso.

P.A.C. (Partit Alçadors de Colzo). Jo lo únic que subvencionaré seràn es jugadors de cartes, es que van de bar en bar i a qualsevol que vulgui organitzar bauxa.

SON SERRA

Qui sap si els nostres escolars guiats pels mestres hi farien activitats escolars.

No me tenc per persona d'idees fixes ni de filar molt prim, per això convid una altra vegada a tothom a que participi, que hi digui la seva sobre aquest tema comentat avui o qualsevol altre relacionat amb la imatge de Bunyola, a veure si entre tots arribam a fer-ne una de ben feta.

M'agradaria a partir d'aquest número d'ES CASTELLET donar la meua opinió, agradi o no, sobre l'especte, la imatge externa d'aquest meu i vostre poble de Bunyola; no parl de la imatge actual, que ja per segons quins racons consider irrecuperable, sino que vull expressar, fer públic (i convid a tothom a fer-ho a través d'aquesta revista) lo que desitjaria que un dia es fes realitat.

Començ per Son Serra perquè al meu veure és un lloc ameneçat per especuladors, promotors i constructors de "torres d'habitacles", "viviendas unifamiliares" i parcelacions rústiques-mínimes porcions de terra amb el xalet.

Què trob que haurien de fer allà baix?. Mirau: Es pot dir que el camp de fútbol ja està fet, en el programa de Sant Mateu 86 es parlava de cons-

truir-hi una piscina municipal. I per què no?. Ja que així s'ha començat, així es podria seguir, fer una piscina municipal i per a facilitar l'accés es podria arreglar el camí vell de Caubet perquè qualsevol pogués anar-hi a peu o amb bicicleta o fent "footing" sense haver d'estar tan esment a cap cotxe i sense por d'un atropellament. Es podria fer també un circuit per a correr com el del bosc de Bellver de ciutat. Si anau per Son Serra qualche diunenge a més a més de veure-hi molta porqueria (que els dies faners també hi és) veureu "es domingueros", pobres ciutadans que no han pogut comprar sa "parcelita" i van allà on poden, que fan foc allà on els hi ve bé i tallen arbres i branques, tan si es verd com sec. Per a aquestes persones es podria adequar una zona amb "barbacoas", aigua i papereres, tenir-lis llenya preparada i fer-lis pagar un preu modest, 500 ptes per les despeses. Negoci rodó i honest.

Sa beata

CARNET JOVE

La Direcció General de Joventut de la Conselleria d'Educació i Cultura preveu, dins l'any 1987, la creació d'un carnet per als joves residents a les Balears, que es lliurarà a partir del mes d'abril.

El carnet jove permet que la joventut es beneficiï d'avantatges econòmics que possibilitin una major integració dels joves en la vida social i cultural de la Comunitat.

Aquest carnet es distribuirà juntament amb la Guia del Carnet Jove de forma gratuïta. La guia especificarà:

- Relació dels llocs on es lliurarà el Carnet Jove.

- Normes per a l'ús del Carnet Jove.

- Relació dels centres, les entitats, els establiments i les empreses que cooperen amb el Carnet Jove i els avantatges que ofereix (descomptes sobre productes, serveis...)

Per a més informació adreçau-vos a: **Oficina d'Informació Juvenil a Palma**
C/.Venerable Jerónimo Antich, 5.
Tlf. 71 30 11// 71 17 85
07003 Palma de Mallorca.

LA SORT

Un pagès vivia a un pobre llogaret. Els seus veïnats el consideraven afortunat perquè tenia un cavall que emprava per a llaurar i transportar l'anyada. Però, un dia el cavall fugí. La nova va córrer ben aviat per tot el poble, tant que en arribar el vespre, els veïnats varen anar a consolar-lo per aquella greu pèrdua. Tots li deien: "quina mala sort que has tengut!". La resposta del pagès fou senzilla: "potser".

Pocs dies després el cavall va tornar amb dues egües salvatges que havia trobat per la muntanya.

Quan els veïnats ho saberen hi tornaren, aquesta vegada per a donar-li l'enhorabona i comentar-li la seva gran sort, i ell tornà contestar: "potser".

L'endemà, el fill del pagès intentà domar una de les egües, però el va tirar a terra i es va rompre una cama. Els veïnats visitaren el malalt i lamentaren la seva mala sort; però el pare respongué altra vegada: "potser".

Una setmana després vengueren al poble els oficials de reclutament per a dur-se'n els joves a l'exercit. El fill del pagès fou rebutjat per tenir la cama rompuda. El capvespre els veïnats que havien després els seus fills es reuniren a la taverna i comentaren la bona estrella del pagès, però aquest, com ens podem imaginar, tornà contestar: "potser".

Conte taoïsta

★ ★ ★ ★ ★ HOROSCOP. ÈTÈR ★ ★ ★ ★ ★

Prof. XIM ESTRELLA

ARIES (20-21 març a 19-21 d'abril)

SALUT: possiblement patesqui d'stress. Eviti, lògicament tota relació amb el tres. **AMOR:** Si ho ha provat tot i no hi ha manera de trobar parella, provi d'anunciar-se a "Es Castellet". **CONSELL:** Anirà molt restret. Li aconsell 1' OIL RICINO'S LIGTH, un producte nou que fa miracles.

TAURE (19-21 d'abril a 20-22 de maig)

SALUT: Veig problemes de pell als d'aquest signe. No crec, en tot cas, que es tracti del SIDA, si ... **AMOR:** Fora bromes: trobarà el gran amor si canvia de gusts. **CONSELL:** Faci ús de les voravies (vulgo "aceres") si no vol tenir disgusts.

BESSONS (20-22 de maig a 21-22 de juny)

SALUT: Vigili l'estómac que m'ha dit que no podia amb tanta sal, tant de greix, tanta fritura i tanta malsofridura. **AMOR:** Em sembla veure una brega, dialèctica per suposat, amb la seva parella, dia 27 de febrer. **CONSELL:** El millor anticonceptiu que li convé és el sistema del tassó d'aigua. No falla mai, paraula.

CRANC (21-22 de juny a 22-23 de juliol)

SALUT: Vigili de prop les deposicions, ¿a que fan oi? **AMOR:** Conflictes amb la parella. Es cuidi la gargamella, així podrà cridar molt i fort. **CONSELL:** Està demostrat que existeixen els OVNIS, pot fer el contrari a qui sigui. ¿Qui no coneix els Orgàsmics Vespres, Nits Irrefrenables?

LLEO (22-23 de juliol a 22-24 d'agost)

SALUT: Alerta al fetge que comença a semblar-se massa a una botella de xoriguer. **AMOR:** Amb el seu signe estic tan confus, en aquest aspecte, que no hi ha manera! **CONSELL:** Vigili molt els dies 25 de febrer i dia 9 de març, per lo que pugui ser!

VERGE (22-23 d'agost a 22-24 de setembre)

SALUT: Tendrà la llengua molt bruta; l'utilitzi solament per a menjar. **AMOR:** Desastrós, depriment i no pretengui arreglar-ho perquè pot ser pitjor. **CONSELL:** Si té ganes de rompre la cara a qualcú, pensi primer amb les possibles tornes.

BALANÇA (22-24 de setembre a 23-24 d'octubre)

SALUT: Per dia 5 de març li veig una maldecaixalada rabiuda (si té peces postisses, les vigili i-

gualment que no se rebel·lin) **AMOR:** No vulgui que sigui jce, des d'aquesta revista que proclami el seu amor infinit a la seva estimada! **CONSELL:** Si lamenta la desaparició del consultori de la Sra. Francis, dirigeixi's tot d'una al telèfon de l'esperança.

ESCORPIO (23-24 d'octubre a 22-23 de novembre)

SALUT: Destrempament i enrampament total o parcial del seu cosdel seu cos no puc precisar quin dia. Avisi, no obstant, d'aquest atac de catalèpsia. **AMOR:** Ni bo ni dolent, ni fu ni fa, ni així-així, ni de cap manera, si no canvia de caràcter. **CONSELL:** S'alliberi d'una vegada, carall! que no és lo mateix fer pardalades que fer putades.

SAGITARI (22-23 de novembre a 21-22 de desembre)

SALUT: Farà molta mala cara no sé per què. **AMOR:** Es desenganarà de la seva parella. No obstant, en veig molts, d'amors, que l'esperen. **CONSELL:** Pot continuar posant música als seus actes amorosos; ara bé, la més adequada no és ni la gregoriana, ni la de l'estil de La cagaste Burt Lancaster.

CAPRICORN (21-22 de desembre a 20-21 de gener)

SALUT: Esplèndida, magnífica, meravellosa. Procura no desbaratar-la. **AMOR:** Eviti en assumptes d'amor els intermediaris ... i ja m'enten. **CONSELL:** procura eludir el contacte físic amb segons quins aucells, principalment, cotorres, turbecs i xorics.

AQUARI (20-21 de gener a 18-19 de febrer)

SALUT: Tendrà problemes de sal i no de sucre; partirà atacs persistents de mala llet. **AMOR:** Com en la guerra, en l'amor, abans del triomf final, s'han de guanyar batalles. **CONSELL:** Pari, esment a la música, de tota casta, perquè darrera ella pot trobar-hi més d'una sorpresa ben agradable.

PEIXOS (18-19 de febrer a 20-21 de març)

SALUT: Deixi el tabac. I deixar-lo no vol dir oblidar-lo a qualsevol lloc, ¿m'enten? Si no és fumador, enhorabona. **AMOR:** Seguesqui amb la dolcesa, amb la delicadesa, amb tantes atencions, amb tanta amorositat, però alerta a ser empalagós. **CONSELL:** Si es decideix a conquistar "madones", no s'oblidi de parar esment a la denominació d'origen i repari si els estatuts dels consumidors.

LLEURE

SOPA DE LLETRES

ALGUBATZIAA
LLACLLETERA
MILLALFABIA
UUAAPERTINO
GTTUBNARDSI
XOZNVACANSS
INOADSHONAR
EAAQUSZTSRO
TOMIRAJOTAS
RROJAMGIUPV

Trobau sis puigs de Mallorca. Com sempre es lleixendésquerra a dreta, a l'enrevés, d'alt a baix i viceversa i diagonalment.

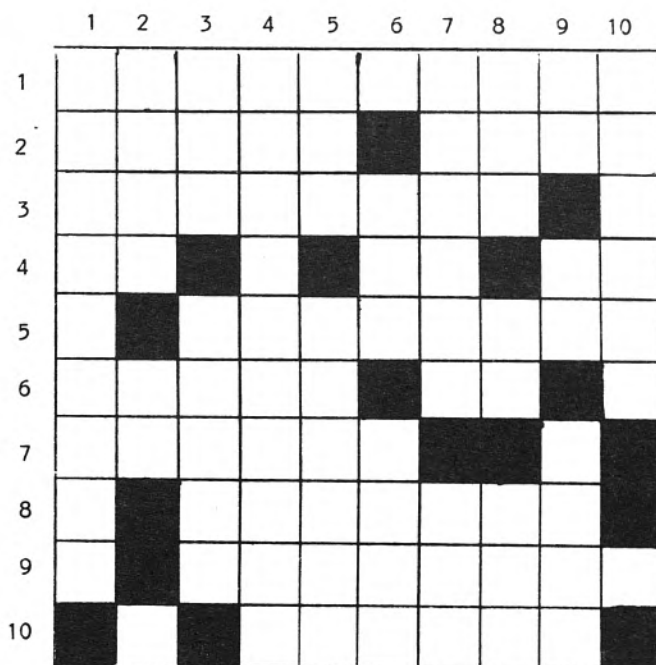
Llegir no emmalalteix,
no deprava ni mata;
alimenta i enalteix,
fa créixer la ment sana.

Escolta, idò, la sentència
d'aquest versot senzillet.
Si vols ser una eminència
lleix sempre

 **es
castellet**

MOTS ENCREUATS

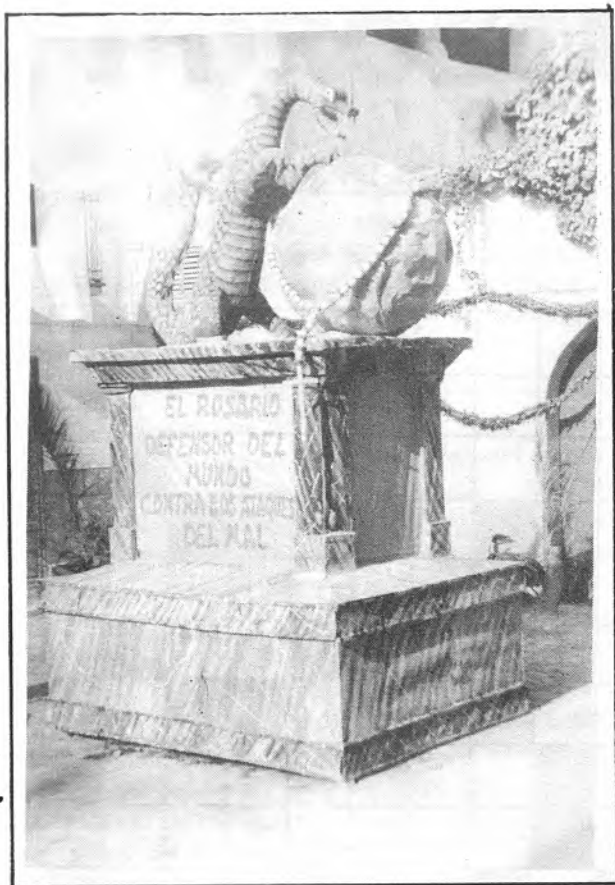

HORITZONTALS

1.- Conjunt de màquines. 2.- Impedeix la continuació. A l'enrevés, pell d'un animal adobada. 3.- Llet dels vegetals. Indicatiu de conductor novell. 4.- Nota musical. Tercera consonant. Símbol del clor. Mig pare. 5.- Oxigen. Posar en funcionament. 6.- Tros de corda per a manar una bèstia. C. Vocal de "tic". 7.- Unitat de pes per a pedres i pedres precioses. Metall valuós. 8.- La vocal que fa por. Sortir-ne bé d'una empresa. 9.- Iode. Conforme a la raó. 10.- Nota musical. Ninfa que habitava els boscs.

VERTICALS

1.- De Mallorca. 2.- D'altària important. Aucell. França. 3.- Conjunció. A l'enrevés, disposar formant rima. 4.- Malaltia de la pell. 5.- A l'enrevés conjunt de troncs que formen una plataforma flotant. Bocina. 6.- Nort. Aquí. Cossi, cup, alfàbia ... 7.- Respecta les festes. A l'enrevés, per exemple el Partit Anarco Estudiantil. 8.- Famosa a Arosa. A l'enrevés, preposició. Per exemple, Entitat Bunyolina Exemplar. 9.- A l'enrevés, interjecció. Aliment bàsic. Barana d'una embarcació. 10 Clarificar. Est.

Ara que hem entrat al mes de les falles, aquí en teniu una que es realitza ara fa 30 anys a la Plaça de la Rectoria: "EL ROSARIO DEFENSOR DEL MUNDO CONTRA LOS ATAQUES DEL MAL. Una anècdota és que el món i el rosari s'havien de salvar del foc mitjançant una elevació en fil de ferro, però va quedar engalavernat.

Fotografia de l'any 1933. Grup de joves de Bunyola que estaven d'exercicis espirituals als Teatins de Son Espanyolet. Els pares: Pare Barceló, teatí i D. Gabriel Ferrer, vicari de Bunyola.

L'edat del gruop oscila entre els 13 o 14 anys d'En Toni Pericàs i els 23 d'En Miquel Riera.